Sfântul Nicolae Velimirovici: Cântare de laudă la Sfânta Fotinia, femeia samarineancă

(20 martie)

Sfânta muceniţă Fotini, cea întocmai cu apostolii (26 februarie):

https://www.academia.edu/115425793/Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Fotini_cea_%C3%AEntocmai_cu_apostolii_26_februarie_

https://archive.org/details/sf.-fotini

***

Materiale despre Sfânta muceniţă Fotini:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Fotini,-samarineanca

https://archive.org/details/@steaemy?query=Fotini

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Fotini

&&&

Samarineanca la fântână
Pe Hristos îl află,
Şi El însuşi o luminează
Cu lumina Adevărului Său.
Sub Nero ea mucenicia primeşte
Prin aruncarea într-o fântână,
Şi astfel sufletul şi-l dă
Lui Hristos Dumnezeu, Stăpânul.

Fiii ei slăviţi sunt Victor şi Iosua,
Pe ei maica lor
Cu sfinţenia i-a luminat.

Cinci surori ale ei mucenicia au primit
Pentru Numele lui Hristos,
Şi acum împreună cu ea
în Ceruri se veselesc.

O, Fotinio, femeie a pocăinţei,
Femeie a suferinţei,
Chipul tău acum
cu veşnică lumină străluceşte.

Odinioară ai pregetat chiar apă
Mântuitorului să-I dai.
Dar mai la sfârşit nu ai pregetat
Chiar sângele să ţi-l verşi pentru EL.

Sufletul tău, odinioară întunecat,
Pe când încă samarineancă erai
Mai strălucitor decât razele soarelui l-ai arătat
Când creştină te-ai făcut.

În Sihar pe Hristos L-ai propovăduit cu frică,
Dar la Roma slăvită pe El
L-ai mărturisit cu viaţa.

Iubirea omoară frica
Şi pe om îl face erou.

O, Fotinia, iubirea pe tine
Te-a prea slăvit în veci.

Incendieze Nero oricâte Rome,
Pe sufletul creştinesc să-l ardă
El nu va putea nicicând.

Trupurile Nero poate să le ucidă
Precum pe nişte vase de lut,
Dar asupra sufletului Fotiniei
El nici o putere n-a avut.

O, sfântă nemuritoare,
Ajută-ne nouă acum
Cu rugăciunile tale sfinte
înaintea tronului Mântuitorului
Hristos.

***

Aceasta a fost femeia samarineancă care a fost învrednicită de şansa rară de a sta de vorbă cu Domnul Hristos la Fântâna lui Iacov de lângă Sihar (Ioan 4: 4-31).

Crezând în Hristos, Fotinia mai apoi a predicat Evanghelia împreună cu Victor şi Iosua, cei doi fii ai ei, şi cu cele cinci surori ale ei, Anatolia, Fota, Fotida, Parascheva şi Chiriaca. Ele au mers în Africa, în cetatea Cartagina. Acolo ele au fost arestate şi duse la Roma, împărat fiind Nero, unde au fost aruncate în temniţă.

Prin pronia dumnezeiască Domnina, fiica lui Nero, a intrat în legătură cu Sfânta Fotinia, prin care s-a convertit la Hristos.

După întemniţare Sfântă Fotinia şi surorile ei au luat toate mucenicia pentru Hristos.

Sfânta Fotinia, care luminată a fost de însuşi Mântuitorul la Fântâna lui Iacov de lângă Sihar, a luat mucenicia fiind aruncată într-o fântână, şi aşa s-a strămutat la locaşurile cele veşnice ale împăratului Hristos.

(Extras din cartea: Sfântul Nicolae Velimirovici - "Proloagele de la Ohrida" - Pomenirea Sfintei muceniţe Fotinia)

***

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Vol. I ianuarie - iunie:

https://www.academia.edu/88559710/Sf%C3%A2ntul_Nicolae_Velimirovici_Proloagele_de_la_Ohrida_Vol_I_ianuarie_iunie

https://archive.org/details/proloagele-de-la-ohrida-vol-i-kk